

Бондаренко Ігор Володимирович – заступник начальника ГУБОЗ МВС України, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник,

Гега Петро Терентійович – заступник начальника управління ГУБОЗ МВС України, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник,

Науменко Олександр Васильович – головний оперуповноважений-інспектор ГУБОЗ МВС України

Про стан протидії організованій злочинності та корупції органами внутрішніх справ України

У статті на основі аналізу статистичних даних МВС України про стан злочинності на території України за період 2003–2007 рр. проаналізовано рівень боротьби з організованою злочинністю та корупційними проявами. Дано прогноз розвитку криміногенної ситуації стану організованої злочинності у 2008 році.

Організована злочинність на даному етапі розвитку українського суспільства стала одним із визначальних факторів, що загрожують національній безпеці і стабільності в державі. Процес формування її структури, розподіл сфер і територій впливу в основному завершився. Організовані групи (ОГ) і злочинні організації (ЗО) діють практично в усіх містах і більшості населених пунктів України [1]. Значна їх частина має достатньо високий рівень організованості, стійкі корупційні, міжрегіональні, а в ряді випадків і міжнародні злочинні зв'язки. Саме ОГ і ЗО сьогодні контролюється значна частка тіньового капіталу, протиправна діяльність, пов'язана з легалізацією грошових коштів, одержаних злочинним шляхом, шахрайством з фінансовими ресурсами тощо.

Аналіз криміногенної ситуації в країні за останні роки дозволяє виокремити ряд домінуючих тенденцій в розвитку організованої злочинності. Останнім часом домінує тенденція відходу організованої злочинності від традиційних кримінальних промислів і спрямування зусиль на участь у бізнесі. Кримінальний елемент, об'єднаний у злочинні формування, уміло використовує проблеми політичної та соціально-економічної неврегульованості суспільства, бере під свій контроль найбільш прибуткові галузі економіки, поширює свій вплив на соціально-політичні процеси. Адаптовані до сучасних суспільно-економічних перетворень, організовані злочинні угруповання контролюють фінансові потоки, розподіл бюджетних коштів та акцій стратегічних об'єктів енергетичної, видобувної, переробної галузей економіки, втручаються в земельну реформу, зовнішньоекономічну діяльність, для лобювання потрібних рішень висувують своїх людей у владні структури. У той же час найбільш небезпечні злочинні спільноти стають майже недосяжними для правоохоронців внаслідок щільних корумпованих зв'язків з представниками органів влади й управління.

Рівень організованої злочинності в Україні характеризується за допомогою трьох основних показників – кількості виявлених організованих груп і злочинних

організацій (ОГ і ЗО), кількості осіб, що вчинили злочини у їх складі та кількості злочинів, учинених учасниками ОГ і ЗО (табл. 1).

Таблиця 1

Динаміка протидії організованій злочинності органами внутрішніх справ у 2003 – 2007 рр.

Показники	2003	2004	2005	2006	11 міс. 2007
Кількість виявлених ОГ і ЗО	634	695	551	466	411
Темп приросту (зменшення) до попереднього року (у %)	-12,2	9,6	-20,7	-15,4	-11,8
– загальнокримінальної спрямованості	450	444	378	305	262
– у сфері економіки	184	251	173	161	149
– з корупційними зв'язками	26	32	26	26	12
– викриті спецпідрозділами БОЗ	404	441	358	305	295
Кількість виявлених осіб, які вчинили злочини у складі ОГ і ЗО	2707	2861	2220	1754	1572
Темп приросту (зменшення) до попереднього року (у %)	-15,6	5,7	-22,4	-21,0	-10,4
Частка від кількості усіх виявлених осіб, які вчинили злочини (у %)	1,0	1,1	0,9	0,8	0,8
Кількість закінчених розслідуванням злочинів, вчинених ОГ і ЗО	6159	5582	7741	3977	4377
Темп приросту (зменшення) до попереднього року (у %)	-4,8	-9,4	38,7	-48,6	10,1
Частка від кількості всіх злочинів, закінчених розслідуванням (у %)	1,6	1,5	2,3	1,3	1,6

Як видно з таблиці, динаміка трьох зазначених показників попри відхилення від основної тенденції в окремі роки мала два чітко виражених періоди. Перший період охоплював 2003–2004 рр. і характеризувався постійним та значним зростанням показників, що характеризують організовану злочинність. Кількість ОГ і ЗО збільшилася з 634 до 695, тобто на 9,6 %, кількість виявлених осіб, які вчинили злочини у складі ОГ і ЗО, – з 2707 до 2861, тобто на 5,7 % і лише кількість закінчених розслідуванням злочинів, вчинених ОГ і ЗО, зменшилася з 6159 до 5582, тобто на 9,4 %.

Протягом другого періоду (2005-2006 рр.) в основному спостерігалось зменшення зазначених показників. У результаті кількість виявлених ОГ і ЗО скоротилась до 466 (-39,2 % порівняно з рівнем 2004 р.), кількість осіб, які вчинили злочини у складі ОГ і ЗО, – до 1754 (- 38,7 %) й кількість закінчених розслідуванням злочинів, вчинених ОГ і ЗО, – до 4377 (- 28,8 %). Дещо випадає з цієї тенденції 2005 рік, коли учасниками ОЗУ було скоєно понад 7,7 тис. злочинів, але якщо врахувати, що в м. Києві було викрито організоване злочинне угруповання, учасниками якого скоєно більш ніж 2,5 тис. злочинів (підробка платіжних карток), то можна зробити висновок, що основні тенденції залишаються незмінними.

Починаючи з 2003 року в статистичній звітності окремо виділяються дані щодо злочинних організацій. Кількість виявлених органами внутрішніх справ ЗО становила у 2003 р. – 19, 2004 р. – 24, 2005 р. – 19, 2006 р. – 7, за 11 місяців 2007 р. – 9. Тобто протягом останніх чотирьох років 2,2 % усіх виявлених організованих злочинних угруповань були визначені як ЗО.

У статистиці не знайшов підтвердження погляд щодо наявності у більшості ОГ і ЗО корупційних зв'язків. Протягом періоду, що аналізується, кількість так званих корумпованих (тобто з доведеними корупційними зв'язками) ОГ і ЗО становила в

середньому за рік біля трьох десятків або 4,4 % усіх виявлених угруповань. Найбільша кількість корумпованих ОГ і ЗО була зареєстрована у 2004 р. і склала 32, а найменша – за 11 місяців поточного року – лише 12.

Упродовж 2004 – 11 місяців 2007 рр. більше половини ОГ і ЗО (51,1 %), викритих органами внутрішніх справ України, склалися з трьох осіб. До складу 46,4 % викритих ОЗУ входило від 4 до 10 учасників. Від 11 до 20 учасників ОЗУ входило до складу 2,5 % викритих угруповань.

Чітко простежується тенденція щодо зменшення кількості учасників викритих ОЗУ. Якщо у 2004 році 47 % груп складалося з трьох учасників, а 50,4 % – від 3 до 10 учасників, то за 11 місяців поточного року з трьох учасників склалися вже 56,3 % груп, а 40,7 % мали у складі до 10 осіб. При цьому питома вага ОЗУ, до складу яких входило понад 10 учасників, суттєво не змінилася і становила в середньому 2,5 %. Лише у 2006 році цей показник зменшився до 1,6 %.

Не менш важливою ознакою ОГ і ЗО є тривалість їх існування, яка свідчить про стійкість злочинного угруповання та цілеспрямованість його антисуспільної діяльності. Всі ОГ і ЗО розділяються за цією ознакою на такі, що проіснували: до одного року, до двох років, від трьох до шести років і більше шести років. При цьому необхідно відзначити, що при такому розподілі ОГ і ЗО, зі статистичної звітності випадають групи, що проіснували від двох до трьох років.

Упродовж 2004 – 11 місяців 2007 років у середньому 71,7 % всіх виявлених ОГ і ЗО проіснували до одного року. Їх питома вага за вказаний період зросла з 69,2 % до 73,2 %. Групи, що функціонували протягом двох років, склали в середньому за розглянутий період 19,1 %.

Кількість ОГ і ЗО, що проіснували від трьох до шести років, була протягом зазначеного періоду незначною і складала щорічно в середньому у 2003-2005 роках 50-70, а у 2006-2007 роках – 32-39. Їхня питома вага мала незначні коливання, найвище її значення спостерігалось у 2004 році (9,8 %), а найнижче у 2006 році (6,9 %). Щороку виявлялися одиничні ОГ і ЗО, які діяли більше шести років. Протягом періоду, що аналізується, було встановлено 12 таких злочинних угруповань (2003 – 0, 2004 – 5, 2005 – 2, 2006 – 3, 11 місяців 2007 – 2).

У структурі злочинів, вчинених ОГ і ЗО, за складом злочину переважають крадіжки. На них протягом зазначеного періоду припадало в середньому 17,0 % всіх вчинених ними злочинів. У 2003-2004 роках цей показник становив 19–23 % від усіх злочинів, вчинених ОГ і ЗО. З 2005 р. цей показник почав знижуватися та в 2007 р. вже дорівнював лише 14,1 % (табл. 2).

Таблиця 2

Склади злочинів, що найбільш часто вчинялися ОГ і ЗО в Україні у 2003-2007 рр.

Види злочинів	2003	2004	2005	2006	11 міс. 2007
Усього	6159	5582	7741	3977	4377
Крадіжка	18,7	23,0	13,2	16,4	14,1
Розбій	7,4	7,3	4,5	5,8	4,0
Незаконне вироблення, виготовлення, придбання, зберігання, перевозка, пересилка чи збут наркотичних засобів чи психотропних речовин	10,8	17,3	13,2	19,8	21,5
Вимагання	1,5	1,2	1,1	0,3	0,8
Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем	5,5	6,9	3,0	4,2	4,1
Грабіж	2,9	3,3	1,3	2,8	1,6

Незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами та вибуховими речовинами	2,7	2,0	1,1	0,9	1,0
Хабарництво	1,0	0,9	1,3	0,7	1,0
Умисне вбивство та замах на вбивство	1,0	0,9	0,9	0,9	0,9
Бандитизм	0,6	0,8	0,5	0,4	0,6
Торгівля людьми	1,5	2,3	1,9	2,5	2,1
Легалізація (відмивання) доходів	0,6	1,5	0,8	1,1	2,1
Сумарна частка 12 складів злочину	54,2	67,5	42,8	56,0	53,6

15,7 % злочинів ОГ і ЗО в середньому за період, що розглядається, були пов'язані з незаконним виробленням, виготовленням, придбанням, зберіганням, перевозкою, пересилкою чи збутом наркотичних засобів чи психотропних речовин. Причому частка злочинів цього складу збільшувалася упродовж усього періоду, що аналізується. Лише у 2005 році цей показник зменшився з 17,3 % до 13,2 %. Не підлягає сумніву, що протидія організованим угрупованням наркозлочинців у найближчі роки буде пріоритетом номер один у боротьбі з організованою злочинністю.

Досить часто учасники ОГ і ЗО вчиняли розбійні напади (середня частка – 5,8 %). Цей небезпечний корисливо-насильницький злочин був одним із основних видів діяльності значної частини організованих злочинних угруповань загальнокримінального характеру. Частка злочинів цього складу за 2003 – 11 місяців 2007 рр. зменшилась з 7,4 % до 4,0 %. Це може свідчити як про скорочення кількості організованих злочинних угруповань, які використовують насильницькі способи вчинення злочинів, так і про приділення органами внутрішніх справ більшої уваги викриттю ОГ і ЗО, які здійснюють ненасильницькі корисливі злочини, зокрема в сфері економіки.

Дещо менший середній відсоток припадав на вимагання, але його динаміка протягом зазначених років була аналогічною. Частка випадків вимагання скоротилася із 1,5 % у 2003 р. до 0,8 % за 11 місяців 2007 р. та становить у середньому за вказаний період 1,0 %. Це свідчить про відхід злочинних угруповань від дуже поширеного серед них у середині 90-х років минулого століття виду злочинної діяльності.

Грабіж складав у середньому 2,3 % злочинів, вчинених ОГ і ЗО. У 2004 році частка цього складу злочину досягла максимального рівня – 3,3 %, а у 2005 році – зменшилась до 1,3 %.

Організовані злочинні угруповання корисливо-насильницької спрямованості часто використовують зброю, бойові припаси та вибухові речовини і відповідно припускаються незаконного поводження з цими предметами. За 2003 – 11 місяців 2007 рр. в середньому 1,6 % усіх злочинів, вчинених ОГ і ЗО, кваліфікувалися саме таким чином. Знов таки слід вказати на скорочення частки даного складу злочину за останні роки. Так, у 2006 році його питома вага становила лише 0,9 %.

У структурі злочинів загальнокримінальної спрямованості в останні роки набув розповсюдження такий склад злочину як торгівля людьми. Частка цього злочину зросла з 1,5 % у 2003 р. до 2,5 % у 2006 р. Зростання пояснюється як розповсюдженням злочинного бізнесу, пов'язаного з продажем громадян України за кордон з метою сексуальної та трудової експлуатації, так і активізацією органів внутрішніх справ у протидії таким злочинам.

Середня частка випадків привласнення, розтрати майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем дорівнювала 4,7 %. Динаміка злочинів цього складу була досить нестабільною і коливалася від 6,9 % (2004 р.) до 3,0 % (2005 р.). В останні 2 роки питома вага цього складу злочину становить 4,1–4,2 %. У теперішніх умовах протидія організованим злочинним угрупованням, які

здійснюють корисливі злочини у сфері службової діяльності, стає все більш актуальним завданням ОВС.

Серед злочинів, вчинених учасниками організованих злочинних угруповань, 1,0 % у середньому за рік склали випадки хабарництва, які супроводжували діяльність організованих злочинних угруповань у сферах службової діяльності та господарювання. Характерно, що найбільша частка випадків хабарництва припала на 2005 р. (1,3 %), а в інші роки не перевищувала 1,0 %.

Упродовж періоду, що аналізується, спостерігається постійне зростання частки злочинів, пов'язаних з легалізацією (відмиванням) коштів, одержаних злочинним шляхом. Якщо у 2003 році питома вага цього складу злочину становила 0,6 %, то у поточному році – 2,1 %. Зростання пояснюється активізацією протидії органів внутрішніх справ цьому виду злочину.

Найменш розповсюдженими серед учасників ОГ і ЗО є такі особливо тяжкі злочини як умисне вбивство (середня частка – 0,9 %) та бандитизм (0,6 %). Частка умисних вбивств протягом зазначених років була стабільною і становила 0,9–1,0 %. Аналогічну динаміку мав і відповідний показник викритих фактів бандитизму. Кількість фактів вчинення останнього складу злочину, що був найменш розповсюдженим, була відносно невеликою та коливалася в межах 0,4–0,8 %.

В останні три роки перелік найбільш розповсюджених злочинів, вчинених ОГ і ЗО, поповнився новими складами, що відобразило зміни, які відбулися у напрямках діяльності організованих злочинних угруповань. Перш за все йдеться про шахрайство. Зростання активності організованих злочинних угруповань шахраїв є однією з найбільш суттєвих тенденцій у трансформації структури злочинності ОГ і ЗО.

Наряду з привласненням, розтратою майна або заволодінням ним шляхом зловживання службовим становищем та хабарництвом набуло розповсюдження вчинення інших злочинів у сфері службової діяльності, а саме: підроблення документів, печаток, штампів та бланків, їх збут, використання підроблених документів, службове підроблення, зловживання владою або службовим становищем. Це є ще одним підтвердженням висновку про активізацію протидії ОГ і ЗО у сфері службової діяльності, зокрема організованим злочинним угрупованням крадіїв та корупціонерів, яка розпочалася в останні роки.

Органи внутрішніх справ стали також більше виявляти злочинів, пов'язаних з незаконним заволодінням транспортними засобами, торгівлею людьми або іншою незаконною угодою щодо передачі людини та легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом.

Динаміка проявів організованої злочинності в Україні у 2003 – 11 місяців 2007 рр. мала два чітко виражених періоди: період зростання (2003–2004 рр.), коли зростає кількість ОГ і ЗО та кількість осіб, які вчинили злочини у складі ОГ і ЗО; і період зниження (2005 – 11 місяців 2007 рр.), коли кількість виявлених ОГ і ЗО скоротилася майже на третину порівняно з рівнем 2004 року, кількість осіб, які вчинили злочини у складі ОГ і ЗО, – майже на 40 % та кількість закінчених розслідуванням злочинів, вчинених ОГ і ЗО, – на 28,8 %.

Останнім часом має місце поступова переорієнтація правоохоронних органів, що здійснюють боротьбу з проявами організованої злочинності, від протидії широкому колу злочинних угруповань з певними ознаками організованості до зосередження активної роботи на виявленні та знешкодженні найбільш небезпечних, багаточисельних та стійких ОГ і ЗО, які систематично здійснюють у вигляді промислу один або декілька видів злочинної діяльності.

Прояви організованої злочинності поширені в усіх регіонах країни, але нерівномірно. Більше половини їх реєструється у 8 регіонах Сходу та Півдня країни та в столиці – м. Києві. Найбільш високий рівень організованої злочинності

спостерігається у Донецькій, Дніпропетровській, Харківській та Луганській областях, найнижчий – у Волинській, Київській, Сумській та Херсонській областях.

У структурі злочинності ОГ і ЗО переважають корисливі злочини (крадіжки, шахрайства). Значна частина організованих злочинних угруповань вчиняють різні види корисливо-насильницьких злочинів (бандитизм, розбійні напади, вимагання, грабежі), але їхня частка в останні роки істотно скоротилася, що може свідчити про відхід більшості ОГ і ЗО від насильницьких способів вчинення злочинів. Про це свідчить і скорочення випадків незаконного поводження зі зброєю, бойовими припасами та вибуховими речовинами, які супроводжують такі види злочинної діяльності. Помітне місце серед злочинів, вчинених організованими злочинними угрупованнями, займають злочини, пов'язані з наркотичними засобами. Цілком ймовірно, що їх частка ще більше зросте у майбутньому. Достатньо часто виявляються злочини різних складів, які вчиняються ОГ і ЗО у сфері службової діяльності: привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем, хабарництво, підроблення документів, печаток, штампів та бланків, їх збут, використання підроблених документів, службове підроблення, зловживання владою або службовим становищем. Є підстави прогнозувати подальше збільшення частки таких посягань у структурі організованої злочинності. Більше стало виявлятися злочинів так званих нових складів – випадків торгівлі людьми або іншої незаконної угоди щодо передачі людини та легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом [2].

Важливим напрямом діяльності органів внутрішніх справ є викриття правопорушень, передбачених Законом України “Про боротьбу з корупцією”.

Аналіз динаміки протидії корупційним проявам за 2003 – 11 місяців 2007 рр. свідчить про те, що органами внутрішніх справ України у середньому щорічно до суду направляється майже 2 тис. адміністративних матеріалів про корупційні діяння, пов'язані з порушеннями Закону України “Про боротьбу з корупцією”. Їх кількість коливається від 1,5 тис. адмінпротоколів про такі правопорушення у 2004 році до 2,5 тис. – у 2005 році.

У середньому щорічно по 1,1 тис. адміністративних протоколів судами приймається рішення про притягнення до адміністративної відповідальності, що складає 56,9 % від загальної кількості адмінпротоколів, направлених до суду (табл. 3).

Таблиця 3

Окремі показники діяльності ОВС України з протидії корупції у 2003–2007 рр.

Показники	роки				
	2003	2004	2005	2006	11 міс. 2007
Направлено до суду адмінматеріалів про корупційні діяння	1823	1460	2519	2092	2069
Кількість протоколів, по яких судом прийнято рішення про притягнення до адміністративної відповідальності (оштрафовано), у тому числі:	973	821	1350	1193	1330
державних службовців	656	487	922	800	933
з них: 1–2 категорій			3		3
з них: 3–4 категорій	61	78	338	369	490
службових осіб місцевого самоврядування	*	*	378	338	529
депутатів усіх рівнів	33	13	18	33	10
збройних сил та прикордонної служби	59	45	66	38	23

працівників ОВС	11	81	90	116	56
працівників ДПА	4	9	10	9	12
закрито справ	586	429	651	498	400
за відсутністю події і складу правопорушення	205	155	331	252	198

Найбільша кількість правопорушень антикорупційного законодавства упродовж згаданого періоду фіксується у місцевих органах виконавчої влади і органах місцевого самоврядування. У той же час, в останні роки спостерігається збільшення питомої ваги притягнутих до адміністративної відповідальності державних службовців 1–4 категорій. Цей показник зріс із 6,3 % у 2003 році до 37,1 % за 11 місяців поточного року. Державні службовці 1–2 категорій притягуються до адміністративної відповідальності лише в поодиноких випадках. За вказаний період за матеріалами ОВС до відповідальності притягнуто лише 6 таких держслужбовців (по 3 у 2005 році та за 11 місяців поточного року). В основному, до адміністративної відповідальності правоохоронними органами притягуються державні службовці 5–7 категорій та службові особи органів місцевого самоврядування. Проведений аналіз переконливо засвідчує, що боротьба з корупцією ведеться здебільшого серед державних службовців і депутатів найнижчого посадового рівня.

Із загальної кількості адмінматеріалів про корупційні діяння, що були направлені до суду, більш як по 25,7 % з них судами прийнято рішення про закриття адміністративних справ, з них 11,5 % – за відсутністю події і складу правопорушення (від кількості направлених до суду протоколів).

Серйозною проблемою, що впливає на стан протидії корупції в Україні, залишається поширеність корупційних проявів у правоохоронних і контролюючих органах.

Як свідчать статистичні дані упродовж періоду, що аналізується, до відповідальності за вчинення корупційних діянь притягнуто значну кількість працівників правоохоронних органів, з яких найбільше службовців системи МВС України, Збройних Сил, прикордонної служби та Державної податкової адміністрації України. Така кількість викритих корупційних діянь, вчинених службовцями правоохоронних органів, пояснюється намаганням системи очиститися від недбалих працівників та зрадників інтересів служби.

Аналіз стану боротьби з організованою злочинністю і корупцією, змін у її структурі та динаміці дає підстави вважати, що у 2008 році організована злочинність продовжуватиме негативно впливати на криміногенну ситуацію в країні та підсилювати тиск на окремі галузі економіки країни.

Можливо, що кількість злочинів, учинених у складі організованих груп і злочинних організацій зменшиться, але в країні будуть продовжувати діяти суспільно-небезпечні організовані злочинні угруповання.

Потребує проведення комплекс упереджувальних оперативно-розшукових заходів щодо недопущення повернення до злочинної діяльності та створення нових злочинних угруповань лідерами і активними учасниками злочинних угруповань, кримінальними авторитетами, які були засуджені до позбавлення волі на початку 90-х років минулого століття та звільнилися з місць позбавлення волі.

Після прийняття країнами Європейського Союзу ряду програм щодо активізації боротьби з нелегальною міграцією (унаслідок масових заворушень у Франції та Німеччині) іноземцям все важче буде офіційно потрапити до Європи, у зв'язку з чим Україна ризикує залишитися не тільки транзитною країною, а й поступово перетворитися на країну-накопичувач нелегальних мігрантів. Свідченням тому є те, що останнім часом спостерігається зростання кількості незаконних мігрантів, які звертаються до міграційних служб України з метою отримання статусу біженця. У подальшому, як свідчить аналіз наявної інформації, значна частина

іноземців, які залишаються на території України, будуть займатися протиправною діяльністю, пов'язаною переважно з незаконним переправленням співвітчизників та торгівлею наркотиками. У зв'язку із вступом до ЄС Румунії та Болгарії є вірогідним переорієнтування потоків нелегальної міграції, що проходять територією України, з західних областей (Волинська, Львівська, Закарпатська) до південно-західних регіонів країни (Чернівецька, Вінницька, Одеська області).

У зв'язку з встановленням нового порядку ввезення на територію України автотранспортних засобів іноземного виробництва, можливе виникнення нових схем їх незаконної легалізації, у тому числі за участю працівників судових та правоохоронних органів.

Прогнозується також виникнення конфліктних ситуацій, пов'язаних з бізнесінтересами, перерозподілом сфер впливу та власності. Як наслідок цього можливе зростання кількості вбивств на замовлення.

Найбільший кримінальний вплив учасників ОГ і ЗО буде спрямований на бюджетні кошти, паливно-енергетичний комплекс та на землі, насамперед санаторно-курортного та рекреаційного призначення.

Можливе підвищення рівня експансії в українську економіку іноземних капіталів, у деяких випадках це буде пов'язане із загостренням оперативної обстановки в регіонах. Такі загострення будуть виникати в тих випадках, коли зацікавленість у придбанні власності або виробничих потужностей на території України буде виявляти кримінальний капітал, накопичений протиправним шляхом. Так звані іноземні "інвестори" будуть переважно діяти за допомогою протиправних або напівлегальних схем, у тому числі застосовувати "рейдерські атаки" з використанням певних вад української системи судочинства. Більше того, у разі зіткнення інтересів іноземного протиправного капіталу, підтриманого представниками злочинних організацій, з інтересами українських кримінальних структур, можливе застосування з обох сторін дій насильницького характеру.

Список використаних джерел

1. Корніч С.В. Реформування спецпідрозділів по боротьбі з організованою злочинністю – реальна необхідність сьогодення // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика), 2006, – № 13. – С.17.
2. Аналіз злочинності в Україні у 1992–2005 роках (аналітична довідка). – К.: МВС України, Головний штаб, ДНДІ, 2006. – С. 59.
3. Статистична звітність за формою 1-А "Про зареєстровані злочини і результати роботи на території України" за 2003, 2004, 2005, 2006 рр. та 11 місяців 2007 року: МВС України. – К.
4. Статистична звітність за формою № 1-ОЗ "Про результати боротьби з організованими групами та злочинними організаціями" за 2003, 2004, 2005, 2006 рр. та 11 місяців 2007 року: МВС України. – К.
5. Статистична звітність за формою № 1-КОР "Про виконання Закону України "Про боротьбу з корупцією" за 2003, 2004, 2005, 2006 рр. та 11 місяців 2007 року: МВС України. – К.

On the basis of the statistic analysis of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine concerning the crime state on the territory of Ukraine for the period 2003 – 2007 the level of fight against organized crime and corruption is analyzed in the article. The author give the forecast of development of criminogenic situation of the organized crime state in 2008.